

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бабяка Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“

м. К и ї в
29 серпня 2022 року
№ 86-2(I)/2022

Справа № 3-54/2022(129/22)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого, доповідача,
Грищук Оксани Вікторівни,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бабяка Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи,
Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Бабяк В.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 6, 8, 13, 19 Конституції України (конституційність) пункт 3 частини п'ятої статті 36 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI зі змінами (далі – Закон) у взаємозв'язку з пунктом 8 (за конституційною скаргою – частиною восьмою) розділу X „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону щодо незастосування відповідальності за порушення грошового зобов'язання, передбаченої статтею 625 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з оспорюваними положеннями Закону:

– під час тимчасової адміністрації не здійснюється „нарахування неустойки (штрафів, пені), інших фінансових (економічних) санкцій за невиконання чи неналежне виконання зобов'язань щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів), а також зобов'язань перед кредиторами, у тому числі не застосовується індекс інфляції за весь час прострочення виконання грошових зобов'язань банку“ (пункт 3 частини п'ятої статті 36);

– „законодавчі та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону“ (пункт 8 розділу X „Прикінцеві та перехідні положення“).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Бабяк В.І., який був вкладником банку, визнаного неплатоспроможним, звернувся до суду з позовом до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі – Фонд) щодо сплати компенсації відповідно до статті 625 Цивільного кодексу України, оскільки Фонд прострочив виконання грошового зобов'язання з гарантованого відшкодування коштів за вкладом.

Чернівецький окружний адміністративний суд рішенням від 24 липня 2020 року, яке Сьомий апеляційний адміністративний суд постановою від 20 листопада 2020 року залишив без змін, задовольнив позов Бабяка В.І.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 4 травня 2022 року скасував рішення судів попередніх інстанцій і відмовив Бабяку В.І. в задоволенні позовних вимог, зазначивши, що „у спорах, пов’язаних з виконанням банком, в якому введено тимчасову адміністрацію та/або запроваджено процедуру ліквідації, своїх зобов’язань перед його кредиторами, норми Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ є спеціальними і цей Закон є пріоритетним відносно інших законодавчих актів України у таких правовідносинах“.

Бабяк В.І. вважає, що оспорювані положення Закону суперечать принципам юридичної визначеності, рівності перед законом усіх суб’єктів права власності, а також узаконюють безвідповідальність держави.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб’єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту постанови Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 4 травня 2022 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Бабяка В.І., вбачається, що положення пункту 8 розділу X

„Прикінцеві та перехідні положення“ Закону в ній не застосоване. Отже, в цій частині суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог частини першої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що автор клопотання, стверджуючи про неконституційність положень пункту 3 частини п'ятої статті 36 Закону Конституції України, висловив незгоду з результатами його правозастосування та остаточним судовим рішенням, ухваленим у його справі, навів власне бачення застосування судами норм права у спорах щодо виконання грошового зобов'язання Фондом з гарантованого відшкодування коштів за вкладом, що не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності цих положень. Крім того, Бабяк В.І. не зазначив, яке його конституційне право було порушено внаслідок застосування судами положень пункту 3 частини п'ятої статті 36 Закону.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації норм права щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовими правозастосування і не належать до повноважень Конституційного Суду України (ухвали Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016, ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019, від 4 листопада 2020 року № 24-уп(II)/2020).

Отже, автор клопотання не дотримав вимог частини першої, пункту 6 частини другої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бабяка Василя Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**